

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Haralda Stiffela a sudcov JUDr. Pavla Tomana, JUDr. Jany Serbovej, JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Szaba, na neverejnom zasadnutí konanom 7. septembra 2009 v Bratislave, v trestnej veci obvineného **E. D. a spol.**, vedenej na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 6 T 1/05, prejednal dovolanie, ktoré podal obvinený J. H., proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 6. februára 2008, sp. zn. 6 To 1/2008, a takto

r o z h o d o l:

Podľa § 382 písm. d) Tr. por. dovolanie obvineného J. H. **sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e:

Rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo 16. januára 2007, sp. zn. 6 T 1/05, boli obvinení E. D., J. H., A. H., S. C. a M. K. uznaní za vinných zo spáchania trestného činu ublíženia na zdraví formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2, § 222 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., obžalovaní E. D., J. H. a A. H. ako obzvlášť nebezpeční recidivisti podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. (skutok v bode 1/ rozsudku) a obžalovaní E. D., J. H. a A. H. z trestného činu vraždy formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2, § 219 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. j) Tr. zák. ako obzvlášť nebezpeční recidivisti podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. a obžalovaná S. L. z trestného činu neoznámenia trestného činu podľa § 168 ods. 1 Tr. zák. (skutok v bode 2/ rozsudku), na tom skutkovom základe, že

1/ obžalovaní E. D., J. H. a A. H., S. C. a M. K. dňa X. v popoludňajších hodinách v chatovej oblasti časti K., Č. – N. B., v chate V. B., postupne dlhší čas striedavo fyzicky napádali L. K., narodeného v r. X. tak, že ho E. D. bil päťami do hlavy, J. H. ho bil polenami a päťami do hlavy, kopal mu do hlavy a celého tela, skákal po ňom, A. H. ho kopal do hlavy a celého tela, S. C. ho bila topánkou po hlave a kopala doňho a M. K. mu kopala do hlavy, čím L. K. spôsobili ťažký opuch mozgu pri pomliaždení mozgu a vnútrolebečnom krvácaní zranenia, ktorým poškodený bezprostredne podľahol na mieste činu,

2/ obžalovaní E. D., J. H. a A. H. dňa X. v dopoludňajších hodinách v chatovej oblasti časti K. Č. - N. B. po predchádzajúcom dohovore v úmysle odstrániť svedka usmrtenia L. K. usmrtili S. Š., narodeného v r. X. tak, že potom ako S. L. zakúpila leptavú látku (bez vedomosti na účel použitia), vylákali ho do lesa, kde ho E. D. ponúkol touto chemikáliou v úmysle ho otráviť a následne J. H. s E. D. ho zvalili na zem, násilím mu liali chemikáliu do úst, a potom za prítomnosti A. H. a S. L. mu E. D. kuchynským nožom prerezal veľkou silou spoločnú krčnú tepnu. S. Š. utrpel poleptanie tváre i vnútorných orgánov a bezprostredne po úplnom prerezaní veľkej spoločnej tepny vykrvácal, pri čine prítomná S. L. čin neoznámila prokurátorovi, vyšetrovateľovi alebo policajnému orgánu.

Krajský súd za to obžalovaným E. D., J. H. a A. H. podľa § 219 ods. 2, § 35 ods. 2, § 29 ods. 1, § 42 ods. 1 Tr. zák. uložil každému úhrnný výnimočný trest odňatia slobody vo výmere 25 (dvadsaťpäť) rokov, na výkon ktorého všetkých zaradil podľa § 39a ods. 3 Tr. zák. do III. (tretej) nápravno-výchovnej skupiny. (Tresty uložil aj obvineným M. K., S. C. a S. L.).

Poškodenú O. Š. s jej uplatneným nárokom na náhradu škody krajský súd odkázal podľa § 229 ods. 1 Tr. por. na konanie o občianskoprávných veciach.

Tento rozsudok vo vzťahu k obvinenému J. H. nadobudol právoplatnosť 6. februára 2008, kedy Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, uznesením sp. zn. 6 To 1/2008 podľa § 256 Tr. por. (zákon č. 141/1961 Zb. v znení neskorších predpisov) jeho odvolanie ako nedôvodné zamietol.

Odpis uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky bol obvinenému, resp. jeho obhajkyňi doručený 24., resp. 17. apríla 2008.

Krajský súd v Košiciach predložil dňa 9. júla 2009 Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dovolanie, ktoré podal obvinený J. H. vlastným písomným podaním, ktoré bolo doručené krajskému súdu 1. júna 2009 a smerovalo proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 6 T 1/05, podľa obsahu však proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 6. februára 2008, sp. zn. 6 To 1/2008. V tomto dovolaní obvinený zároveň žiadal súd, aby mu na účely bližšieho odôvodnenia dovolania ustanovil obhajcu.

Súdna tajomníčka Krajského súdu v Košiciach dňa 5. júna 2009 obvineného písomne vyzvala, aby podal dovolanie prostredníctvom obhajcu, s poučením, že ide o nevyhnutnú náležitosť dovolania, ktorej nesplnenie je dôvodom na odmietnutie dovolania. Obvinený uvedený nedostatok neodstránil.

Uvedeným úkonom bola de facto obvinenému predĺžená lehota na kvalifikované podanie dovolania do dňa konania neverejného zasadnutia (379 ods. 1 Tr. por.).

Dovolací súd preskúmal predložený spisový materiál v predmetnej trestnej veci a dospel k záveru, že dovolanie obvineného je nevyhnutné odmietnuť podľa § 382 písm. d) Tr. por., lebo nebola splnená základná podmienka na podanie dovolania v zmysle § 373 Tr. por., a to ani po postupe podľa § 379 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 373 ods. 1 Tr. por. obvinený alebo osoby uvedené v § 369 ods. 5 môžu podať dovolanie len prostredníctvom obhajcu.

Podľa § 379 ods. 1 Tr. por. ak podanie nie je úplné alebo má iné odstrániteľné chyby, predseda senátu vyzve osobu oprávnenú podať dovolanie alebo obhajcu obvineného, aby tieto nedostatky odstránil. Predseda senátu zároveň určí primeranú lehotu na ich odstránenie. Ustanovenie § 311 ods. 3 platí primerane.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti boli splnené zákonné podmienky na postup podľa ustanovenia § 382 písm. d) Tr. por. lebo obvinený nesplnil základnú procesnú podmienku dovolania, ktorou je podanie dovolania prostredníctvom obhajcu, hoci na to bol súdom riadne vyzvaný a bola mu na to určená primeraná lehota.

Argumentácia obvineného uvedená v jeho dovolaní, podľa ktorej má právo na to, aby mu bol za účelom podania dovolania obhajca ustanovený je neopodstatnená. Ustanovenie § 40 ods. 1 Tr. por. nie je možné v dovolacom konaní vo vzťahu k podaniu dovolania obvinenými aplikovať, nakoľko ustanovenie § 373 ods. 1 je lex specialis k ustanoveniu § 40 ods. 1 Tr. por., čo vyplýva z dikcie ustanovenia § 373 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého obvinený môže podať dovolanie len „prostredníctvom“ obhajcu. Uvedené ustanovenie (s dôrazom na slovo „prostredníctvom“) totiž predpokladá, že dovolanie obvineného bude už v čase podania na súd písomne vyhotovené obhajcom, z čoho vyplýva, že obvinený musí mať obhajcu (advokáta) na podanie dovolania ešte

pred jeho podaním. Vzhľadom na to, že dovolacie konanie je konaním výlučne návrhovým (nikdy sa nezačína ex offio, ale vždy len na základe podaného dovolania), Najvyšší súd Slovenskej republiky nie je pred podaním dovolania oprávnený robiť akékoľvek úkony súvisiace s dovolacím konaním (dovolacím súdom sa najvyšší súd stáva až podaním dovolania) a teda ani nemôže v čase pred podaním dovolania obvinenému obhajcu ustanoviť. Z toho vyplýva povinnosť obvineného na podanie dovolania obhajcu si zvoliť a tento mu nemôže byť za účelom podania dovolania ustanovený.

Vzhľadom na to, že obvinený J. H. nepodal dovolanie prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), a to ani po postupe podľa § 379 ods. 1 Tr. por., Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí, uznesením, bez preskúmania veci, musel jeho dovolanie podľa § 382 písm. d) Tr. por. odmietnuť.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 7. septembra 2009

JUDr. Harald S t i f f e l, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Sláva Drgoňová